

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822200565
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7822200565.4

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobcu Q. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, XXX XX V., zast. Advokátska kancelária Juristi s.r.o., IČO: 51 941 244, Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin proti žalovaným 1/ B. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, XXX XX V.Á., 2/ B. Š., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. XXX, XXX XX V., o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Uznesením sp.zn. 4C/16/2022 - 86 zo dňa 18.06. 2022 súd konanie o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva zastavil.

2. Žalobca podal na súd 1. inštancie sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že podľa § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb., „Ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním žaloby, návrhu na začatie konania, dovolania alebo kasacnej sťažnosti, súd podľa § 9 vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.“ Z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 164/2010 zo dňa 30.08.2010 vyplýva: „So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd tým, že potvrdil uznesenie prvého stupňa, ktorým tento zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku, napriek tomu, že žiadosti navrhovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov nebolo vyhovené, a bolo potrebné navrhovateľa znovu vyzvať k zaplateniu predmetného súdneho poplatku a poskytnúť mu reálnu možnosť súdny poplatok zaplatiť a pokračovať v konaní vo veci samej, s poučením o následkoch nezaplatenia poplatku, zatiaľ čo konanie vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f) O.s.p. a odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.“ Súd však takúto opakovanú výzvu žalobcovi neadresoval a teda rozhodol o zastavení predmetného súdneho konania z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanie žalobcom, pričom žalobca nebol poučený o následkoch jeho nezaplatenia a teda ani o tom, že v prípade jeho nezaplatenia súd konanie zastaví. Napadnuté uznesenie je preto v rozpore s § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Z. z. a taktiež v rozpore s vyššie uvedeným právnym názorom dovolacieho súdu. Napadnutým uznesením došlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Podľa § 357 písm. a) CSP: „Odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania.“ Podľa § 5 ods. 2 zák. č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch: „Vyšší súdny úradník nemôže vydať rozhodnutie, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie.“ Napadnuté uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Napadnuté uznesenie je preto aj v rozpore s § 5 ods. 2 zák. č. 549/2003 Z. z., teda bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, ktorý nemal zákonnú kompetenciu ho vydať.

3. Podľa § 239 ods. 1/ CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

4. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

5. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

6. Podľa § 250 ods. 1/, 2/ CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

7. Súd zistil, že o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku bol žalobca v prvotnej výzve súdu náležite poučený, opätovné poučovanie by podľa názoru súdu bolo duplicitným. Poukazovanie žalobcu na odôvodnenie uznesenia Najvyššieho súdu SR v sťažnosti žalobcom spomínané je podľa názoru súdu z časového hľadiska neadekvátnym, nakoľko tieto závery Najvyššieho súdu SR boli vyslovené za účinnosti inej právnej úpravy týkajúcej sa súdnych poplatkov, než aká je aktuálne platná (viď predovšetkým ust. § 10 ods. 2 písm. e/ zákona č. 71/1992 Zb.). Podanie návrhu na oslobodenie od súdneho poplatku v súdom určenej lehote na jeho zaplatenie má podľa názoru súdu za následok „pretrhnutie“ plynutia tejto lehoty až do právoplatného rozhodnutia súdu o priznaní/nepriznaní oslobodenia od platenia súdneho poplatku a po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia pokračovanie jej plynutia - v opačnom prípade, teda pri vydaní opätovných výziev na zaplatenie súdneho poplatku (v prípade, že súd žiadateľovi oslobodenie od súdneho poplatku neprizná), by mohol žiadateľ o oslobodenie od súdneho poplatku, v lehotách takto jemu plynúcich na zaplatenie súdneho poplatku, podávať návrhy na oslobodenie od súdneho poplatku bez obmedzenia. Keďže poplatková povinnosť vzniká (už) podaním žaloby (ust. § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb.), žalobcovi nič nebránilo, aby o oslobodenie od platenia súdneho poplatku požiadal priamo v žalobe. Pokiaľ ide o zákonnú „nekompetenciu“ vyššieho súdneho úradníka vydať uznesenie o zastavení konania a o prípustnosť podania odvolania proti takémuto uzneseniu, súd v danom prípade poukazuje na ust. § 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. v spojení s ust. § 14 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.

8. Súd preto sťažnosť zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.